

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/274/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914208014
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6914208014.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovaným 1/ I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXX XX P., 2/ Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXX XX P., obaja zastúpení Centrom právnej pomoci, so sídlom Námestie Slobody 12, 810 00 Bratislava 1, IČO: 30 798 841, kancelária Rimavská Sobota, so sídlom Čerenčianska 20, 979 01 Rimavská Sobota, za účasti občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľa, so sídlom Šafárikovo námestie 79/7, 811 02 Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. Patrikom Podhorským, so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava v konaní o zaplatenie 1.690,64 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 6C/209/2014-125 z 29.05.2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v treťom výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol, **p o t v r d z u j e**.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v štvrtom výroku o nároku žalovaných na náhradu trov konania **m e n í** tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 90,60 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie iba čiastočne vyhovel žalobe o zaplatenie 1.690,64 Eur, ktoré požadoval od žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobca na tom skutkovom základe, kde so žalovaným 1/ uzavrel dňa 28.01.2009 Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a žalovaná 2/ pristúpila k záväzku žalovaného 1/ ako spoludlžník podľa § 533 Občianskeho zákonníka. Okrem úveru vo výške 995,82 Eur poskytol žalobca žalovanému 1/ aj revolvingový úver vo výške 532,57 Eur; spolu vyčerpali žalovaní úver vo výške 1528,39 Eur, ktorý splatili iba sumou 1.449,12 Eur. Po zrušení skoršieho rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom z dôvodu neujasneného predmetu konania žalobca 20.02.2018 upresnil, že suma 1.690,64 Eur zodpovedá 28 neuhradeným splátkam podľa zmluvy o úvere vo výške 60,87 Eur, z ktorých 6 neuhradených splátok patrí k základnému úveru, 18 neuhradených splátok k revolvingu a nebola uhradená ani odplata za odložené splátky rovnajúca sume 241,52 Eur (4 x 60,38 Eur). Súd prvej inštancie posúdil zmluvu o úvere podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o

spotrebiteľských zmluvách a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 258/2001 Z. z.) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a konštatoval, že spotrebiteľská zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti vyžadované zákonom, konkrétne náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g/, i/, j/ zákona č. 258/2001 Z. z. Absencia týchto náležitostí má za následok, že sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vyslovil tiež záver, že sa žalobca dopustil nekalej obchodnej praktiky podľa § 7 ods. 2 písm. a/, b/ zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov tým, že neuviedol správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej aj RPMN) a požadoval od dlžníkov neprímeranú odmenu za poskytnutie úveru. Ak žalovaní z vyčerpaného úveru 1.528,39 Eur vrátili žalobcovi 1.449,12 Eur pri bezúročnom úvere dlhujú žalobcovi len 79,27 Eur. Len na túto sumu vznikol žalobcovi nárok, preto vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť aj úroky z omeškania z priznanej sumy 79,27 Eur vo výške 9,5 % ročne od 27.10.2011 do zaplatenia podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

1.1 Konanie o vzájomnej žalobe žalovaných na priznanie finančného zadosťučinenia vo výške dlžnej sumy z úveru podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. pre späťvzatie žaloby súd prvej inštancie zastavil.

1.2 O nároku úspešnejších žalovaných na náhradu trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj C.s.p.) podľa pomeru ich úspechu vo veci, ktorý vypočítal na 90,60 % k celku.

2. Proti tretiemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd vo zvyšku nad sumu 79,27 Eur žalobu zamietol a súvisiacemu výroku o trovách konania podal odvolanie žalobca. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že sa úver podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. považuje za bezúročný z dôvodu chýbajúceho údaju o termíne konečnej splatnosti úveru. Poukázal na to, že až rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/2015 zjednotilo prax súdov Slovenskej republiky a v zmysle vysloveného pravidla výkladu Súdnym dvorom Európskej únie absencia niektorej náležitosti zmluvy o úvere môže mať za následok bezúročnosť úveru len v prípade, ak neuvedenie tejto náležitosti je spôsobilé objektívne spochybniť rozsah záväzku spotrebiteľa.

2.1 Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v zmluvnom vzťahu splnená viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, podľa ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti úveru a spôsobom vyplývajúcim zo splátkového kalendára, ktorý predstavuje neoddeliteľnú súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Rozsah záväzku spotrebiteľa pritom definujú iné ukazovatele: celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, RPMN a výška úveru. Pokiaľ ide o členenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky, už aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017 vyslovil názor, že od dodávateľov nemá byť vyžadované uvádzanie splátky v členení na istinu, úrok a poplatky.

2.2 Otázka odplaty za spotrebiteľské úvery a jej obmedzenie bolo z hľadiska vývoja právnej úpravy predmetom výslovnej regulácie od 01.07.2008, kedy nadobudlo účinnosť nariadenie vlády č. 238/2008 Z. z., ktorým sa vykonávali ustanovenia § 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z. z. Maximálna hodnota odplaty k obdobiu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere pre rovnaký typ spotrebiteľského úveru bola vo výške 78,24 %. Odplata za úver dohodnutý medzi stranami nebola vyššia ako uvedená maximálna výška. Nie je potom namieste tvrdiť, že podstatne nižšia dohodnutá odplata v zmluve je neprímerane vysoká. Žalobca spochybňuje názor súdu prvej inštancie, že ročná úroková sadzba nesmie byť vyššia ako RPMN, nakoľko údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca, do ktorého je premietnutý aj údaj o ročnej úrokovej sadzbe.

2.3 Žalobca popiera závery súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých by mala byť odplata podľa Dohody o poskytnutí služby neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uzatvorením zmluvy o úvere dlžník automaticky neprístupuje k uzavretiu dohody o poskytnutí služby. Dohoda o poskytnutí služby je samostatnou dohodou. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku tú, ktorá sa týka ceny plnenia. Predmetná odplata je cenou plnenia, preto úvaha o neprijateľnosti dojednaní o tejto odplate je vylúčená. Za neprijateľnú nie je možné vyhodnotiť túto podmienku ani z dôvodu, že bola individuálne dojednaná.

2.4 Text odvolania zahrnul žalobca pod § 365 ods. 1 písm. d/, f/, a h/ Civilného sporového poriadku a žiadal zmenu rozsudku súdu prvej inštancie tak, že žalobe bude vyhovieť a žalovaným bude uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu.

3. Žalovaní označili rozsudok súdu prvej inštancie za materiálne a formálne správny, keďže sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými argumentami, ktoré boli v rámci konania sporné a náležite svoje rozhodnutie aj odôvodnil. Žalovaní trvajú na tom, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že v zmluve neboli uvedené údaje podľa § 4 ods. 2 písm. g/, i/ a j/ zákona č. 258/2001 Z. z. V prípade nesprávne uvedenej ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorá je v zmluve nelogicky nižšia ako samotná ročná úroková miera nie je možné jednoznačne určiť obsah a rozsah záväzku žalovaných. Zákon výslovne stanovil, že RPMN musí byť osobitne uvedená pri každej jednej zmluve na viditeľnom mieste a nepostačí jej uvedenie vo všeobecných podmienkach a v prípade, ak je údaj RPMN nesprávny, použitím účelového výkladu zákona je potrebné dospieť k názoru, že je úver bezúročný a bez poplatkov. Členský štát EÚ je oprávnený upraviť podmienky poskytovania spotrebiteľských úverov aj prísnejšie ako Smernica 2008/48/ES za účelom poskytnutia vyššieho štandardu ochrany spotrebiteľa. Smernica EÚ je záväzná len pre členské štáty, ktorým je určená. Priamy účinok smernice v horizontálnych sporoch medzi jednotlivcami nie je právne možný. K otázke nepriameho účinku smernice 2008/48/ES zaujali právne stanovisko všetky krajské sudy, pričom dominantná väčšina vyjadrila názor, že v smernici v zmysle rozhodnutia SD EÚ C-42/2015 nie je možné vo veci členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov priznať nepriamy účinok, a to vzhľadom na skutočnosť, že by sa jednalo o výklad contra legem, nakoľko požiadavka vnútroštátneho zákona je od smernice odlišná. Do 01.05.2018 zákon členenie splátok úveru a údaj o termíne konečnej splatnosti úveru vyžadoval. Právne vzťahy založené v čase pôsobnosti zákona č. 258/2001 Z. z. nie je možné posudzovať podľa novelizovaného znenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj zákon č. 129/2010 Z. z.), pretože by išlo o retroaktívne pôsobenie, ktoré by priamo znevýhodňovalo postavenie spotrebiteľa oproti stavu v minulosti. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017, na ktoré poukazuje žalobca sa týkalo iba spotrebiteľských zmlúv uzavretých v režime zákona č. 129/2010 Z. z. K otázke individuálnosti dojednania zmluvných podmienok poukázali žalovaní na ustanovenie § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nie je možné považovať také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah a preukázanie individuálneho dojednania zmluvných podmienok zaťažuje dodávateľa. Navrhli potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie a uplatnili si nárok na náhradu trov konania.

4. Súd prvej inštancie predložil vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu 08.10.2018. Lustráciou ex offo v registri úpadcov odvolací súd zistil, že žalovaný 1/ I. K. nie je vedený ako dlžník v registri úpadcov a žalovaná 2/ Z. K. bola vedená ako dlžník v registri úpadcov v dôsledku konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 2Ods/5/2018, ktoré konanie bolo zastavené podľa § 168a ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii z dôvodu nezloženia preddavku na paušálnu odmenu a paušálnu náhradu nevyhnutných nákladov spojených s vedením konania na výzvu ustanoveného správcu. Oznámením o skončení konania o návrhu na určenie splátkového kalendára v obchodnom vestníku sa konanie dňa 14.05.2018 skončilo a skončili sa aj právne účinky rozhodnutia o poskytnutí ochrany žalovanej 2/ pred veriteľmi. Odvolací súd vyhodnotil, že už skončené konanie Okresného súdu Banská Bystrica 2Ods/5/2018 nebráni, aby voči žalovanej 2/ konal a rozhodoval súd o povinnosti zaplatiť peňažnú pohľadávku.

5. Príslušným súdom na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C.s.p. je odvolací súd. Na prejednanie odvolania nenariadil odvolací súd odvolacie pojednávanie podľa (§ 385 ods. 1 C.s.p.) z dôvodu, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav úplne a správne a nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Po prejednaní veci len v rozsahu vymedzenom odvolaním žalobcu, ktorým je podľa § 379 C.s.p. viazaný, iba z hľadiska odvolacích dôvodov (§ 380 C.s.p.), pretože vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré musí odvolací súd prihliadnuť, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené odvolací súd nezistil, dospel odvolací súd k názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo veci samej je vecne správne a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdiť. Vo výroku o trovách konania bol rozsudok súdu prvej inštancie zmenený podľa § 388 C. s. p.

6. Za zmluvu o revolvingovom úvere označil žalobca písomnosť žurnalizovanú na strane 4 spisu, označenú ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere, v ktorej je uvedené, že veriteľ PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava a dlžník I. K., spoludlžníčka Z. K. žiadajú o poskytnutie úveru vo výške 995,82 Eur, ktorý by chceli splatiť v 30 splátkach, vždy k 24. dňu v mesiaci splátkou vo výške 60,38 Eur. Predtlačným textom je uvedené: Zmluvná odmena (predstavuje

celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom) je 815,57 Eur, údaj o RPMN za úver v percentách bol uvedený len ako predpokladaný na 67,55 % a ročná úroková sadzba úveru bola vyjadrená hodnotou 67,55 %. Žalovaní žiadali aj o poskytnutie revolvingu v sume 532,56 Eur, za čo mali zaplatiť žalobcovi odmenu vo výške 554,27 Eur. Aj v časti žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru bola hodnota RPMN uvedená len ako predpokladaná 55,25 %. Žiadosť podpísali žalovaní dňa 27.01.2009 a s dátumom 28.01.2009 sa na tomto tlačive nachádza podpis zástupcu spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, ktorý doplnil do bodu 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere líšiace sa oproti žiadosti v hodnotách RPMN (nižšia) pri základnom úvere 995,82 Eur. V tejto žiadosti, ktorú považuje žalobca za zmluvu chýbajú údaje o tom, kedy majú začať žalovaní splácať úver, chýba údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tieto údaje sú uvedené iba v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi z 28.01.2009 vyhotovenom ako samostatný dokument, ktorý nie je podpísaný žalovanými. Žalobca predložil súdu prvej inštancie aj Dodatok k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX o odklade splátok č. 26 a 27 datovaný 07.06.2011 žalobcom a 20.06.2011 žalovanými. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá 28.01.2009 v režime zákona č. 258/2001 Z. z., avšak Dodatok k zmluve o revolvingovom úvere z 20.06.2011 už za účinnosti zákona č. 129/2010 Z. z.

7. Odvolací súd v uznesení sp. zn. 17Co/75/2016, ktorým zrušil skorší rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota vytýkal žalobcovi, že svoje nároky uplatňuje na základe nedostatočne odôvodnenej žaloby a súdu prvej inštancie, že vady žaloby neodstránil. Následne písomným podaním z 20.02.2018 žalobca oznámil súdu prvej inštancie, že si od žalovaných 1/ a 2/ uplatňuje pohľadávku 1.690,64 Eur s príslušenstvom, ktorá sa rovná 28 neuhradeným splátkam po 60,87 Eur a špecifikoval, že z prvotného úveru dlhujú žalovaní 1/ a 2/ šesť splátok, z revolvingového úveru dlhujú 18 splátok a na odplate za odložené splátky dlhujú 241,52 Eur. V ďalšom texte upresnenia žaloby žalobca uviedol: „V číselnom označení (ako vyplýva z predloženej karty klienta zohľadňujúce avšak aj to, že splatnosť splátky č. 14 a 15, 26 a 27 bola odložená, išlo o 56 splátok, konkrétne splátky č. 1-13, 16-25, 28-56, a to spolu predstavovalo 52 splátok á 60,38 Eur, a teda spolu sumu 3.139,76 Eur. Z tejto sumy žalovaní neuhradili čiastku, ktorá zodpovedá žalovanej istine. Pre úplnosť žalobca uvádza, že splátky č. 14 a 15 (ich splatnosť bola odložená, a preto sa v karte klienta uvádza aj pri nich suma „0, 00“) mali byť uhradené ako splátky č. 31 a 32. Splátka č. 26 a 27 (ich splatnosť bola rovnako odložená, a preto sa v karte klienta uvádza pri nich suma „0, 00“) mali byť uhradené ako splátky č. 51 a 52“ a poukázal na to, že už v žalobe doručenej Okresnému súdu Rimavská Sobota 16.06.2014 uviedol, že sa so žalovanými formou dodatku k zmluve dohodol na odklade splatnosti splátok č. 14, 15, 26 a 27 za zmluvnú odmenu 241,52 Eur. Do spisu však bola doložená iba jedna písomnosť označená ako Dodatok k zmluve o revolvingovom úvere z 20.06.2011 o odklade splátok č. 26 a 27 za zmluvnú odmenu 120,76 Eur. Dohoda o odklade splátok č. 14 a 15 preukázaná nie je a nie je ani zistiteľná, kedy a akým spôsobom mala byť uzavretá. Tejto otázke sa nevenuje žalobca ani v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, kde uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ Civilného sporového poriadku (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a žiadnym spôsobom nekonkretizuje, ktoré skutkové zistenia súdu prvej inštancie považuje za nesprávne. Podľa obsahu odvolania by bolo možné dospieť k názoru, že za nesprávne skutkové zistenia považuje odvolateľ iba zistenie súdu prvej inštancie, že v zmluve o revolvingovom úvere chýba údaj o konečnej splatnosti úveru z dôvodu, že všetka ostatná argumentácia v odvolaní je viazaná na právne posúdenie veci.

8. Zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere v § 2 písm. b/ a písm. e/ ustanovoval, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom; poplatkami sa rozumie akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru okrem úrokov.

9. Zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere v § 4 ods. 1 vyžadoval písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod sankciou jej neplatnosti s príkazom odovzdať spotrebiteľovi jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli vymenované v § 4 ods. 2 písm. a/ až s/ s tým, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/, l/ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V § 4 ods. 4 zakazoval zákon požadovať od spotrebiteľa úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

10. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g/ - údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, i/ výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a j/ ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Žalobca v odvolaní s odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/2015 H. G./E. U. N., a.s., a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 argumentuje, že údaj o konečnej splatnosti úveru by mohol mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru len v prípade, ak by táto chýbajúca náležitosť bola spôsobilá objektívne spochybniť rozsah záväzku spotrebiteľa a že v zmysle označených rozhodnutí nemôže byť od dodávateľa vyžadované, aby sa v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzalo členenie splátky na istinu, úrok a poplatky. Bez významu pre prejednávajúcu vec je podľa názoru odvolacieho súdu, že Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Cdo/146/2017 posudzoval zmluvu o úvere uzavretú podľa zákona č. 129/2010 Z. z., keď za podstatné z rozhodnutia SD EÚ C-42/2015 a Najvyšší súd SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 pre túto vec je možné považovať iba tie pasáže, podľa ktorých aj Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v článku 10 vyžaduje, aby zmluva o úvere bola vypracovaná písomne alebo na inom trvalom nosiči, z ktorej každá zo strán dostane jedno vyhotovenie zmluvy o úvere a zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne musí uvádzať nielen druh úveru, ale aj dĺžku trvania zmluvy o úvere, celkovú výšku úveru a podmienky, ktoré upravujú jeho čerpanie, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery aj výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným jednoznačne tieto údaje neobsahuje.

11. Rozhodnutie SD EÚ C-42/15 z 09.11.2016 sleduje ochranu spotrebiteľa pred možnosťou takej formulácie zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, ktorá by od spotrebiteľa vyžadovala neprimerané úkony (výpočty) za účelom dosiahnutia informácií, ktoré majú byť zrejmé priamo z obsahu zmluvy bez ďalších dodatočných úkonov. Zákonné náležitosti musia mať v zmluve také vyjadrenie, ktoré spotrebiteľovi v každom okamihu umožňuje bez ťažkostí a s istotou dobu trvania zmluvy o úvere a konkrétny dátum splatnosti každej splátky jednoznačne identifikovať. Zo zmluvy podpísanej oboma zmluvnými stranami nie je zisťiteľný dátum čerpania úveru ani dátum splatnosti prvej a nasledovných splátok, od ktorých by bolo možné jednoducho odvodiť dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru) pri dojednaných splátkach úveru. Údaj o termíne splatnosti prvej splátky, z ktorého by v spojení s údajom o tom, že úver má byť platený v 30 mesačných splátkach bolo možné odvodiť dobu trvania zmluvy o úvere a konkrétne termíny následných splátok je uvedený len v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Nie je zrejmé, či a kedy sa oznámenie reálne dostalo do dispozičnej sféry žalovaných. Žalobca nepreukázal, že by žalovaní vyjadrili s predmetným oznámením súhlas a toto na znak súhlasu podpísali. Oznámenie veriteľa o schválení úveru nespĺňa znaky dvojstrannej písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere z dôvodu, že tento dokument nie je podpísaný žalovanými. Ide len o jednostranný právny úkon žalobcu, ktorý tento dokument vyhotovil a netvorí súčasť uzavretej písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a frekvencii splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré sú povinnou náležitosťou písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj podľa smernice 2008/48/ES je možné považovať len prípad, keď má spotrebiteľ vedomosť o týchto údajoch v čase, keď zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný. Správny je záver súdu prvej inštancie, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. g/ a i/ zákona č. 258/2001 Z. z. je potrebné považovať tento úver za bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi vznikol nárok len na zaplatenie rozdielu medzi výškou poskytnutého a splateného úveru. Závery súdu prvej inštancie ohľadne výšky poskytnutého a splateného úveru žalobca v odvolaní nenamietal.

12. Odvolací súd súhlasí s názorom žalobcu, že z ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z. z. nie je možné vyvodiť, že by každá zo splátok úveru má byť členená na výšku istiny, úrokov a iných poplatkov ako to uvádza súd prvej inštancie, avšak v písomne uzavretej zmluve o spotrebiteľskom úvere úplne absentujú údaje o termíne splátok úveru, ktoré sú uvedené len v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a toto oznámenie nie je súčasťou písomnej zmluvy o úvere z dôvodov uvedených v predchádzajúcom bode odôvodnenia.

13. Vzhľadom na to, že pre vyslovenie záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru postačuje, keď v zmluve absentuje čo i len jedna z obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedená v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., odvolací súd sa argumentáciou žalobcu ohľadne výpočtu RPMN, ročnej úrokovej sadzby úveru a odmeny za poskytnutie úveru nezaoberal z dôvodu, že sú pre rozhodnutie veci po zistení, že zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonné náležitosti už bez významu.

14. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku žalovaných 1/ a 2/ na náhradu trov konania voči žalobcovi podľa pomeru ich úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p.) nevykonateľným výrokom, v ktorom neuložil žalobcovi povinnosť zaplatiť v určenej lehote žalovaným náhradu trov konania. Zmena výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania súvisí iba s nesprávne formulovaným výrokom, v ktorom absentoval tento údaj. O výške a prijímateľovi náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenia podľa § 232 ods. 2 C.s.p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť úspešným žalovaným náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Lehota na plnenie je viazaná taktiež na právoplatnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov odvolacieho konania.

16. Súd prvej inštancie opomenul v konečnom rozhodnutí rozhodnúť o prípadnom nároku Združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľa na náhradu trov konania, ktorý vstúpil do konania ako vedľajší účastník dňa 01.12.2014 na náhradu trov konania. Táto skutočnosť nebránila odvolaciemu súdu rozhodnúť vo veci, keď podľa § 255 C.s.p. je možné napraviť tento nedostatok dopĺňacím uznesením. Podľa § 234 ods. 2 C.s.p. sa toto zákonné ustanovenie primerane použije aj na uznesenia.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).